

عنوان مقاله:

برنامهریزی توسعه اجتماع سالم با تاکید بر ارتقاء سلامت

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی انسان گرا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سنور شوکتی - دانشجوی کارشناسی ارشد گرایش برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

تا قبل از دهه 70 م برنامهریزانشهری و مراجع سلامت در اتخاذ تصمیمات خود در خصوص برخی مشکلات اساسی همچون رفاه اجتماعی، بهبود زندگی انسان و سلامت چندان با یکدیگر هماهنگ نبودند، که نتیجه آن، تخریب سکونتگاههای طبیعی و تنوعیستی، تکیه هرچه بیشتر بر اتومبیل در حمل و نقل شهری، و گسترش حاشیه نشینی از سوی طبقات کمدرآمد بود. اما در دهه 70 م، سازمان جهانی بهداشت، باشناسایی رابطه قوی بین محیط شهری و سلامت جامعه، تلاشهای متعددی در کشورهای بیشتر توسعه یافته و بعدها در کشورهای کمتر توسعه یافته، برای ارتقاء کیفیت زندگی در محیط شهری انجام داد، که در پی آن، مراجع شهری دریافتند که برای ایجاد شهرهای قابل زندگی باید شهر را با سلامت جسمی و روانی شهرنشینان آن پیوند دهند، که در نتیجه آن، ارتباط و تعامل پیوسته برنامه ریزان و مقامات درگیر با سلامت شهر را در پی داشت. برای برقراری این تعامل رهیافت اجتماع / شهر سالم در 1986 م مطرح شد. روش مورد استفاده در این پژوهش توصیفی تحلیلی بوده و هدف از انجام آن، معرفی برنامه ریزی توسعه اجتماع سالم، انگاشتها و رهیافتهای مرتبط با آن، جایگاه برنامه ریزی توسعه اجتماع سالم در برنامه ریزی شهری، و نقش این برنامهریزی در ارتقاء سلامت ساکنین اجتماع است.

کلمات کلیدی:

اجتماع ، اجتماع سالم، برنامهریزی توسعه اجتماع سالم، ارتقاء سلامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248899>

